

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR.217/2014

privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SA – în insolvență (fosta SC .X. SA) înregistrată la Agenția Națională
de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub
nr.907442/09.09.2013

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția
Generală .X. prin adresa nr..X./2013, înregistrată la Direcția generală de
soluționare a contestațiilor sub nr.X/09.09.2013 asupra contestației formulată
de SC .X. SA, cu sediul în .X., str..X. nr..X., județul .X., CUI .X., prin
administrator judiciar .X. SPRL numit prin Incheierea de ședință din .X./2013
de Tribunalul .X..

Societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale
suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./2013 emisă de
Direcția Generală .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând :

- .X. lei CAS angajator,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei CAS angajat,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru accidente de muncă,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru somaj angajator,

- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru somaj angajat,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei fondul special de garantare pentru plata creanțelor salariale,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate angajator,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate angajat,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru concedii și indemnizații,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de impunere nr..X./2013 a fost comunicată la data de .X./2013, potrivit confirmării de primire și precizării organului fiscal din adresa nr..X./2013, iar contestația a fost transmisă în data de .X./2013 prin poștă, potrivit recipisei oficiului poștal, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data înregistrării contestației societatea regăsindu-se la poziția .X. din Anexa .X. la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr..X./2012 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. .X./2010 privind organizarea activității .X., Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SA din .X..

I. Prin contestația formulată societatea susține că Decizia de impunere nr..X./2013 este nelegal și neîntemeiat emisă de către organul fiscal din următoarele motive :

La data de .X./2013 a fost deschisă procedura generală a insolvenței, conform încheierii pronunțate de Tribunalul .X. în dosarul nr..X./2013 și, potrivit art.36 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, de la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.

Prin inspecția fiscală efectuată s-a realizat în fapt declanșarea unei acțiuni extrajudiciare prin care organul fiscal a urmărit realizarea unei creanțe asupra patrimoniului societății, debitor în procedura insolvenței.

Decizia de impunere a fost emisă de organul fiscal la data de .X./2013, ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței și datei la care organul fiscal a formulat declarația de creanță.

Astfel, societatea contestă debitele și accesoriile stabilite de organul fiscal, prin Decizia de impunere nr..X./2013, întrucât acestea au fost calculate și pretinse la plată după data deschiderii procedurii generale a insolvenței, cu încălcarea prevederilor legale în vigoare.

În fapt, contestația vizează contribuțiile sociale și accesoriile aferente perioadei verificate, respectiv 01.01.2011 – 31.12.2011, perioadă mult anterioară datei deschiderii procedurii insolvenței.

Societatea nu este de acord cu punctul de vedere al Agenției Naționale de Administrare Fiscală potrivit căruia primele de asigurare suportate de agentul economic pentru salariații proprii în baza poliței de asigurare colectivă încheiată între contestatară și .X. în anul 2011, pot fi asimilate unor venituri din salarii, generând obligația solidară a societății și a asiguratului de a achita către bugetul de stat contribuțiile sociale.

Primele în cauză au fost tratate fiscal de către societate în conformitate cu prevederile art.296¹⁵ lit.p) pct.5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nu au fost cuprinse în baza de calcul a contribuțiilor sociale, acestea reprezentând prime de asigurare suportate de către angajator pentru salariații proprii.

Mai mult, legislația în vigoare în perioada anului 2011 nu interzicea angajaților să încheie asigurări pentru salariați ca beneficii adiționale drepturilor salariale stabilite prin contractul individual de muncă și chiar impunea încheierea unor anumite tipuri de asigurări obligatorii, respectiv asigurări de sănătate, asigurări contra îmbolnăvirilor profesionale și accidente de muncă, asigurări de deces.

Societatea invocă prevederile art.2 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România potrivit cărora în cazul asigurării facultative raporturile dintre asigurat și asigurator, precum și drepturile și obligațiile fiecăruia se stabilesc prin contractul de asigurare, precum și prevederile art.20 alin.2) din Legea nr.32/2002 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor care stipulează că asiguratorii au posibilitatea și dreptul să elaboreze contracte de asigurări facultative cu stabilirea propriului cadru contractual.

De asemenea, societatea susține că Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare în cursul anului 2011, la art.296¹⁵ lit.p) pct.5 se prevedea în mod expres că nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, avantajele primite în legătură cu o activitate dependentă de tipul primelor aferente asigurărilor profesionale și asigurărilor voluntare de sănătate, suportate de angajator pentru salariații proprii.

Societatea susține că este în interesul oricărui angajator ca, pentru anumite categorii de salariați să acorde și alte avantaje în afara salariului acestea constituind adevărate pârghii de stimulare a rentabilității și responsabilității categoriei de salariați apreciate de angajator drept esențiale pentru atingerea unor performanțe în activitatea societății.

Societatea arată că la încheierea poliței de asigurare a avut posibilitatea să cuprindă unul sau mai multe riscuri, riscul de deces fiind obligatoriu.

În aceste condiții, asiguratul, prin cererea formulată și semnată, a fost cel care a decis cine este beneficiarul sumei în caz de deces, în ce cont să i se vireze renta lunară sau bonusul precum și titularul contului respectiv.

Astfel, avantajele primite de salariați, distinct de drepturile salariale stabilite prin contractele individuale de muncă, reprezintă avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă de tipul primelor aferente asigurărilor profesionale și asigurărilor voluntare de sănătate, suportate de angajator pentru salariații proprii.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de .X./2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./2013, contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale .X. au constatat că în perioada 01.01.2011 – 31.12.2011 contestatara a acordat prime nete salariaților în sumă totală de .X. lei prin firma de asigurări SC .X. SA din .X. în baza contractului nr..X./2007. În baza prevederilor din contract, din sumele plătite către SC .X. SA în anul 2011, 10% a constituit prime de asigurare efective care asigură riscurile prevăzute la lit.A - Secțiunea Accidente, iar diferența de 90% din sumele virate firmei de asigurare au revenit salariaților

propriii ai contestatarei în baza prevederilor prevăzute la lit.B – Secțiunea deces, pct.2, care prevede plata unei rente lunare pe toată durata contractului

Organele fiscale arată că prin procesul verbal nr..X./2012, încheiat de comisari din cadrul Gărzii Financiare – Secția Județeană .X. s-a consemnat faptul că 90% din totalul sumelor plătite au fost transferate de firma asiguratore în conturile de card ale salariaților în baza listelor nominale transmise de societatea contestatară. În realitate, aceste liste reprezintă liste de prime în bani pe care conducerea le acorda salariaților proprii și care, constituie sume de natură salarială sau asimilate salariilor potrivit art.55 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru care datorează contribuții sociale obligatorii.

Organele de inspecție fiscală au constatat că potrivit documentelor de plată pentru primele acordate salariaților întocmite de societate, în calitate de plătitor și aprobate de directorul general, transmise către asigurator, la rubrica detalii era înscrisă explicația „salarii conducere”.

Organele fiscale arată că, în conformitate cu prevederile pct.68 lit.a) din Normele metodologice date în aplicarea art.55 din Codul fiscal veniturile din salarii sau considerate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare unei relații contractuale de muncă precum și orice sumă de natură salarială inclusiv prime și recompense de orice fel, drept pentru care societatea contestatară avea obligația de a calcula contribuțiile sociale datorate de angajator/angajat asupra unei baze de calcul constituită din fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurați inclusiv primele obținute în baza contractului de asigurare încheiat cu firma SC .X. SA.

Organele de inspecție fiscală au majorat baza impozabilă cu suma de .X. lei și au stabilit suplimentar de plată :

- contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei,
- contribuția de asigurări sociale datorată de angajați, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei,
- contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei,
- contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei, respectiv CAS angajat în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei,
- contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei, respectiv CAS angajat în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei,
- contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de angajator, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei,

- fondul special de garantare pentru plata creanțelor salariale, în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă totală de .X. lei.

Accesoriile au fost calculate pentru perioada 25.03.2011 – .X./2013 în temeiul prevederilor art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la impozitul pe veniturile din salarii, față de obligația fiscală evidențiată și declarată de societate în sumă de .X. lei, organele fiscale au stabilit un impozit pe salarii de .X. lei. Astfel, aferent primelor încasate pe bază de liste de prime în bani pe care conducerea societății le-a acordat salariaților proprii prin firma de asigurări, organele de inspecție fiscală au diminuat impozitul pe veniturile din salarii și asimilate acestora cu suma de .X. lei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport cu prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal se rețin următoarele,

1. Referitor la excepția invocată de societate în sensul că sumele stabilite de organele de control sunt nelegale întrucât acestea au fost calculate și pretinse la plată după data deschiderii procedurii generale a insolvenței, **cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală aveau dreptul să stabilească debite după deschiderea procedurii insolvenței.**

In fapt, prin raportul de inspecție fiscală nr..X./2013 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr..X./2013, organele de inspecție fiscală au stabilit, pentru perioada verificată, respectiv 01.01.2011– 31.12.2011, debite constând în contribuții sociale și accesorii aferente.

Accesoriile au fost calculate de la data nasterii obligației de plată și până la data de .X./2013, data deschiderii procedurii generale de insolvență, conform sentinței comerciale pronunțată de Tribunalul .X. – Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal.

Societatea susține că potrivit art.122 și art.177 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art.41 alin.1) din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, organele de inspecție fiscală nu aveau dreptul să mai adauge nici un fel de creanțe sau accesorii creanțelor născute anterior de data deschiderii procedurii insolvenței, altele decât cele care erau calculate și prinse într-un titlu de creanță la data de .X./2013.

In drept, art.95 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală prevede :

„Inspekția fiscală se exercită asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere și plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute de lege.”

iar la art.91 alin.1) din același act normativ se precizează că :

„(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.”

Având în vedere cele de mai sus se reține că actul normativ incident cauzei nu introduce o restricție sau excepție cu privire la anumite situații în care agenții economici să nu poată fi supuși inspekției fiscale.

Ca urmare, inspekția fiscală se poate efectua și asupra agenților economici care se află sub incidența legii insolvenței.

În același sens este și punctul de vedere transmis de Direcția Generală .X. din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu adresa nr..X./2009 în care se menționează ca *“dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel, astfel cum stabilesc prevederile art.91 din Codul de procedură fiscală.*

Mai mult, art.36 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței prevede că *“De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale”.*

Se reține că dacă legiuitorul ar fi dorit ca deschiderea procedurii insolvenței să determine și suspendarea acțiunilor de inspekție fiscală ar fi nominalizat *expressis verbis* respective acțiune. Acest raționament este fundamentat pe faptul că în cuprinsul prevederii legale sunt enumerate limitative acțiunile și măsurile care sunt suspendate de la deschiderea procedurii insolvenței.

Din documentele aflate la dosar se reține ca inspekția fiscală prin care s-au stabilit obligații pentru perioada 01.01.2011 - 31.12.2011 s-a desfășurat în perioada 19.02.2013 - 20.06.2013 și în consecință societatea a fost verificată în cadrul termenului de prescripție prevăzut pentru efectuarea inspekției fiscale, fapt pentru care creanțele fiscale pot forma obiectul inspekției fiscale chiar dacă contestația se află în procedura reorganizării judiciare/insolvenței.

În ceea ce privește posibilitatea organelor fiscale de a solicita înscrierea la masa credală a unor diferențe de impozite și taxe stabilite ca urmare a unei inspekții fiscale la o societate comercială aflată în procedura

insolvenței, punctul de vedere al Direcției generale legislație și proceduri fiscale, transmis cu adresa nr..X./2009, este acela că *“organul fiscal competent poate să solicite înscrierea la masa credală a creanțelor fiscale stabilite suplimentar de organele de inspecție fiscală, însă competența de a admite cererea și de a decide înscrierea acestor creanță, aparține judecătorului sindic, astfel cum prevăd dispozițiile art.66 din Legea nr.85/2006.”*

În temeiul celor precizate, se reține că nu există temei legal care să împiedice verificarea la un contribuabil aflat în procedura insolvenței.

Având în vedere cele precizate susținerea societății privind nelegalitatea emiterii de către organele de inspecție fiscală a deciziei de impunere după data deschiderii procedurii insolvenței se va respinge ca neîntemeiată.

2. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând contribuții sociale și accesoriile aferente,

Cauza supusă soluționării este dacă cota de 90% din sumele virate către firma de asigurări care au revenit lunar salariaților societății contestate pot fi încadrate în categoria primelor de asigurare pe care angajatorul nu avea obligația să le cuprindă în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii.

In fapt, în baza contractului de asigurare nr..X. din .X./2007 încheiat cu SC .X. SA societatea a acordat prime nete salariaților în sumă totală de .X. lei.

În baza prevederilor din contractul de asigurări, din sumele plătite de contestatară societății de asigurări, 10% constituie prime de asigurare efective care au asigurat riscurile prevăzute la litera A – Secțiunea accidente, iar diferența de 90% din sumele virate firmei de asigurări a fost transferată de aceasta salariaților societății contestate în baza prevederilor de la litera B – Secțiunea deces, pct.2, care prevede *“plata unei rente lunare pe toată durata contractului conform cu Anexa 2”*.

Prin procesul verbal nr..X./2012 încheiat de comisari din cadrul Gărzii Financiare – Secția Județeană .X. s-a constatat faptul că 90% din totalul sumelor plătite au fost transferate de firma asiguratoare în conturile de card ale salariaților în baza listelor nominale transmise de societatea contestatară, care în realitate reprezintă liste de prime în bani pe care conducerea le acordă salariaților proprii și care, constituie sume de natură salarială sau asimilate salariilor potrivit art.55 din Legea nr.571/2003 privind

Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și pentru care se datorează contribuții sociale obligatorii.

Această constatare a fost preluată și de organele de inspecție fiscală în raportul de inspecție fiscală nr..X./2013.

În drept, în perioada 01.01 – 31.12.2011 sunt incidente dispozițiile art.296¹⁵ lit.p) pct.5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează că

„Nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, prevăzută la art. 296⁴, următoarele:

[...]

p) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

[...]

5. contribuțiile plătite la fondurile de pensii ocupaționale, contribuțiile plătite la fondurile de pensii facultative, primele aferente asigurărilor profesionale și asigurărilor voluntare de sănătate, suportate de angajator pentru salariații proprii, în limitele de deductibilitate prevăzute de lege, după caz”.

Din economia normei care reglementează constituirea bazei de calcul pentru contribuțiile sociale obligatorii în perioada supusă inspecției fiscale se deduce concluzia că primele de asigurare plătite de angajator propriilor salariați nu se cuprind în baza de calcul a contribuțiilor.

În cauza dedusă soluționării organul de soluționare este chemat să se pronunțe dacă întreaga sumă virată de societate în contul SC .X. SA reprezintă primă de asigurare.

Conform definiției primei de asigurări cuprinsă la art.9 din Legea nr.136/1995 privind asigurarea și reasigurarea în România *„Prin contractul de asigurare, contractantul asigurării sau asiguratul se obligă să plătească o primă asiguratorului, iar acesta se obligă ca, la producerea riscului asigurat, să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau terțului păgubit despăgubirea ori suma asigurată, denumită în continuare indemnizație, rezultată din contractul de asigurare încheiat în condițiile prezentei legi, în limitele și la termenele convenite”.*

Totodată, conform Legii nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor asigurarea reprezintă *„operațiunea prin care un asigurator constituie, pe principiul mutualității, un fond de asigurare, prin contribuția unui număr de asigurați, expuși la producerea anumitor riscuri, și îi indemnizează pe cei care suferă un prejudiciu pe seama fondului alcătuit din primele încasate, precum și pe seama celorlalte venituri rezultate ca urmare a activității desfășurate”.*

Față de prevederile legale menționate, se reține că sumele plătite de firma de asigurare în conturile de card ale salariaților SC .X. SA (fostă SC .X. SA) nu sunt pentru producerea riscului asigurat sau că acestea ar reprezenta indemnizații pentru prejudicii suferite de beneficiarii acestora. Sumele plătite de societatea de asigurări nu reprezintă indemnizații ca urmare a producerii riscului, ci anumite avantaje oferite salariaților, esențială pentru atingerea performanțelor în activitate, așa cum de altfel susține și contestatoarea.

În aceste condiții cota de 90% din sumele plătite de contestatară societății de asigurări, virate lunar de aceasta salariaților societății contestatate nu are natura unei prime de asigurare, fiind în fapt un transfer din contul societății contestatoare în contul societății de asigurări și apoi în contul beneficiarului real, cu scopul eludării prevederilor legale ale art.296⁴ lit.o) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care obliga angajatorul să calculeze și să vireze contribuțiile sociale obligatorii pentru toate veniturile salariale. În realitate firma de asigurări pentru această sumă virată lunar salariaților a fost interpusă între angajat și angajator.

Este adevărat că potrivit art.296¹⁵ lit.p) pct.5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal anterior explicitat contravaloarea primelor de asigurare suportate de angajator nu se cuprinde în baza de calcul a contribuțiilor sociale, însă această excepție este condiționată de existența unor sume plătite către o societate de asigurări cu titlu de prime de asigurare astfel cum sunt acestea definite de legislația în domeniul asigurărilor.

Chiar dacă prin contractul de asigurare părțile au denumit în totalitate prime sumele plătite de societatea contestatară pentru salariații proprii, în mod legal organele fiscale au făcut aplicațiunea art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției”*.

Având în vedere prevederile legale se reține că organele de inspecție fiscală pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției în urma constatării scopului real al încheierii acestui contract și anume eludarea prevederilor legale în materia contribuțiilor sociale.

Față de cele de mai sus, învedereăm totodată și prevederile art.977 din Codul Civil, în vigoare la data încheierii contractului de asigurări, potrivit cărora *„interpretarea contractelor se face după intenția comună a părților*

contractante, iar nu după sensul literal al termenilor”, astfel că organele de inspecție fiscală în exercitarea rolului său activ au interpretat contractul în raport de conținutul său și scopul urmărit prin încheierea lui, întrucât interpretarea contractului presupune determinarea și calificarea conținutului acestuia, a clauzelor în scopul stabilirii drepturilor și obligațiilor părților. Așadar contractul trebuie interpretat nu numai în ce privește intenția părților ci și în sensul efectelor pe care le produce.

În consecință, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că pentru sumele plătite de contestatară societății de asigurare și virate de aceasta salariaților societății, agentul economic avea obligația calculării, reținerii și virării contribuțiilor sociale prevăzute de art.296³, lit.a), art.296⁴ alin.1) lit.a), art.296⁵ alin.1), alin.2), alin.3) și alin.4), art.296¹⁸ alin.3) lit.d) și lit.f), art.7 alin.1), pct.2.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.80, alin.1) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, astfel cum se regăsesc precizate în cuprinsul actului administrativ fiscal atacat.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al acestor contribuții sub aspectul cotelor, însumării produselor dintre baza de calcul și cotele aplicate și nu prezintă în susținere documente care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma totală de .X. lei din care :

- .X. lei reprezintă CAS angajator, .X. lei reprezintă CAS angajați, .X. lei reprezintă contribuție de asigurări pentru accidente de muncă, .X. lei reprezintă contribuție de asigurări pentru șomaj angajator, .X. lei reprezintă contribuție de asigurări pentru șomaj angajați, .X. lei reprezintă fondul special de garantare pentru plata creanțelor salariale, .X. lei reprezintă contribuție pentru asigurări de sănătate angajator, .X. lei reprezintă contribuție pentru asigurări de sănătate angajați, .X. lei reprezintă contribuție pentru concedii și indemnizații.

Deoarece în sarcina contestatarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei reprezentând contribuții sociale aceasta datorează și dobânzile în sumă totală de .X. lei și penalitățile de întârziere în sumă totală de .X. lei, conform principiului de drept “accesorium sequitur principale” drept

pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru accesoriile în sumă totală de .X. lei.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **SC .X. SA** împotriva Deciziei de impunere nr..X./2013 emisă de Direcția Generală .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând :

- .X. lei CAS angajator,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei CAS angajat,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru accidente de muncă,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru somaj angajator,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția de asigurări pentru somaj angajat,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei fondul special de garantare pentru plata creanțelor salariale,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate angajator,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru asigurări de sănătate angajat,

- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,
- .X. lei contribuția pentru concedii și indemnizații,
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere,
- .X. lei penalități de întârziere,

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL